

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 3Co/8/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117221961
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Angelika Sopoligová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7117221961.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Angeliky Sopoligovej a sudcov JUDr. Evy Feťkovej a JUDr. Ladislava Duditša v spore žalobkyne: Q. M., G.. XX.XX.XXXX, K. Z. C., K. XX, zastúpenej JUDr. Evou Geleneky Hencovskou, advokátkou, so sídlom v Košiciach, Bajzova 2, proti žalovanému: M. M., G.. XX.XX.XXXX, E. K. Z. C.Š., C.. G. X, zastúpeného JUDr. Janou Závodskou, advokátkou, so sídlom Advokátskej kancelárie v Košiciach, Slovenskej jednoty 8, o návrhu žalobkyne o nariadení neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Košice I č.k. 35C/32/2017 - 19 z 20.09.2017

rozhodol:

I. P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým súd nariadil žalovanému, aby nevstupoval do bytu č. 69, nachádzajúcom sa v bytovom dome súp. č. 1230, na 7. poschodí, vo vchode č. 24, na ulici Branisková v Košiciach.

II. M e n í uznesenie vo výroku o určení času trvania nariadeného neodkladného opatrenia tak, že žalovanému nariadený zákaz vstupu trvá 90 dní od doručenia tohto uznesenia.

III. P r i z n á v a žalobkyni proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením označeným v záhlaví rozhodol v tomto znení:

I. Nariaduje žalovanému M. M., G.. XX.X.XXXX, Q. G. V. K. Č.. XX, G. A. Z. K. V. A.. Č.. XXXX, G. X. O., Z. Z. Č.. XX, G. F. K. Z. C. a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

II. Ukladá žalobkyni Q. M., G.. XX.X.XXXX, E. K.: K. XX, C. O.Ť. O. Ž. M. M., G.. XX.X.XXXX, E. K.: C.. G. X, C. v lehote 30 dní žalobu vo veci samej o obmedzenie resp. vylúčenie žalovaného z užívania bytu Č.. Č.. XX, G. A. Z. K. V. A.. Č.. XXXX, G. X. O., Z. Z. Č.. XX, G. F. K. Z. C..

III. Ukladá žalobkyni zaplatiť súdny poplatok z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 33 Eur na účet Okresného súdu Košice I do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

IV. Žalobkyni priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti uznesenia o nariadení neodkladného opatrenia.

2. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia doručeného súdu prvej inštancie dňa 19.09.2017 domáhala, aby súd nariadil žalovanému nevstupovať do bytu Č.. XX, G. A. Z. K. V. A.. Č.. XXXX, G. X. O., Z. Z. Č.. XX, G. F. K. Z. C..

3. Podaný návrh žalobkyňa odôvodňovala tým, že jej manželstvo so žalovaným bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice I zo dňa 7.2.2017 a z manželstva pochádza Z. M., G.. XX.XX.XXXX A. E., Ž. K. Č.. XX G. X. O. G. F. K. XX Z. C. je v bezpodielovom vlastníctve manželov (ďalej len „BSM“). V roku 2012 jej žalovaný oznámil, že udržiava mimomanželský pomer, v dôsledku čoho sa medzi nimi začali prejavovať nezhody, ktoré vyústili do verbálnych až fyzických útokov žalovaného voči nej, ako aj ich dcére. V roku 2013 sa žalovaný odsťahoval za prácou do Prievdzice a po jeho odchode sa medzi nimi pretrhli všetky väzby, v dôsledku čoho žalobkyňa aj podala návrh na rozvod manželstva. V marci 2017, mesiac potom ako súd dňa 7.2.2017 ich manželstvo rozviedol, sa žalovaný po 4 rokoch opäť nasťahoval do ich spoločnej domácnosti a nerešpektoval priestor, ktorý si s dcérou za túto dobu vytvorili, ani ich právo na súkromie a po takom dlhom čase vtrhol do zaužívaného chodu ich domácnosti. Hneď po príchode jej v byte zamedzil prístup k internetu, televízii. Vo vzťahu k nemu je žalobkyňa v neustálom strese a psychickom napätí, v dôsledku čoho sa ich dcéra rozhodla z bytu odsťahovať k starej mame, keďže rezolútne odmieta byť so žalovaným v jednej domácnosti, pričom v septembri začala študovať na vysokej škole. Keďže so žalovaným ju nič nespája, ich citové väzby sa nenávratne pretrhli, jeho rozhodnutie nasťahovať sa späť do bytu považuje za účelové, s cieľom im ublížiť, pričom jej obavy sa potvrdili dňa 15.7.2017, kedy jej žalovaný začal písať textové správy, v ktorých sa jej vyhrážal, že ak nepríde do 10 minút domov vybijie dvere do spálne, ktorú si ako jediný priestor pred žalovaným zamkla a v ktorej má takmer všetky dôležité osobné veci. Po príchode domov, zámok na dverách spálne bol poškodený a preto niekoľkokrát prosila žalovaného, aby jej umožnil vstup do spálne a opravil zámok, k čomu sa pripojila aj jej dcéra. Žalovaný sa ale rozčúlil a zaútočil na jej dcéru, začal jej trhať vlasy. Svedkom tejto udalosti bola jej sestra, jej mama, pričom žalovaný začal napádať aj jej sestru. Tento incident ju hlboko zasiahol a prebudil v nej dôvodnú obavu, že žalovaný bude v tomto konaní pokračovať a jeho intenzita sa bude stupňovať, a preto nahlásila tento jeho skutok na OOPZ Košice - Staré mesto, ako podozrenie z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby, pričom konanie je vedené na ORPZ, odbore kriminálnej polície v Košiciach, pod sp. zn. ČVS: ORP-1525/2-VYS-KE-2017. Žalovaný tak svojím konaním ohrozuje jej telesnú aj duševnú integritu, bráni jej vo voľnom pohybe, pobyte, zamedzuje jej prístup k médiám a kvôli správaniu sa žalovaného je tak vystavená permanentnému strachu a nervovému vypätiu a to aj vzhľadom na incident zo dňa 15.7.2017, má dôvodný strach o svoje zdravie, so zreteľom aj na jej duševné zdravie.

4. Na základe vykonaného dokazovania oboznámením predložených dôkazov zo strany žalobkyne, t.j. zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného Andrei Mikulovej zo dňa 7.9.2017, vydaného OORPZ v Košiciach, odbor kriminálnej polície 2. oddelenie vyšetrovania, ČVS: ORP-1525/2-VYS-KE-2017, zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného Z. M., čiastočného výpisu z Listu vlastníctva Č.. XXXXX, C..Ú.. E., Č. Z. J. L. Z. Č.. XXXXX, C..Ú.. I., Č. Z. J. L. Z.R. Č.. XXXXX, C..Ú.. I., jeho vyhodnotenia, súd prvej inštancie vec právne posúdil v zmysle ust. § 324 ods. 1 až 3, § 325 ods. 1, 2 písm. e), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, 2 druhá veta, § 329 ods. 2, § 336 ods. 1 až 4 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a dospel k záveru, že z predložených dôkazov zo strany žalobkyne jednoznačne možno dospieť k záveru o existencii dôvodného podozrenia spáchania násillia žalovaným na žalobkyňu a ich dcéru, čo vedie k potrebe nevyhnutnosti zásahu zo strany súdu nariadením neodkladného opatrenia zákazu vstupu žalovaného do predmetného bytu, a to so zreteľom na osobitný charakter konania, súvisiaci s otázkami domáceho násillia, kedy je žalobkyňa ako manželka žalovaného, v ťažkej dôkaznej situácii. Súd prvej inštancie konštatoval, že zo strany žalobkyne boli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia jednak tým, že strany sporu spoločne užívajú predmetný byt, ktorý je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve, pričom žalobkyňa je oprávnená domáhať sa ochrany v zmysle ust. § 705a Občianskeho zákonníka, nakoľko preukázala nalievavosť potreby dočasnej úpravy, keďže situácia, ktorú domáce násillie môže vyvolať neznesie odklad, keďže môže vyvolať ťažko napravitelné následky.

5. Podľa § 2 ods. 1 písm. a), § 5 ods. 1 písm. a), § 6 ods. 1 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku na výpis z registra trestov s odkazom na položku č. 1 písm. b) prílohy citovaného zákona, uložil súd žalobkyňu uhradiť súdny poplatok z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vo výške 33,- eur.

6. O nároku na náhradu trov konania rozhodol v zmysle § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP a plne úspešnej žalobkyňu priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % s odkazom na ust. § 262 ods. 2 CSP, čo sa týka rozhodnutia o výške priznaného nároku na náhradu trov konania.

7. Proti uzneseniu v zákonnej lehote (včas) podal odvolanie žalovaný v zmysle § 359 CSP. Navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a priznal mu náhradu trov konania.

8. Uviedol, že je pravdou, že dňa 15.07.2017 došlo k fyzickému a hrubému slovnému útoku, ale zo strany žalobkyne na jeho osobu, keďže v nemocnici podstúpil lekárske ošetrenie a následne na OOPZ v Košiciach podal trestné oznámenie na svoju bývalú manželku za fyzické napadnutie. Policajnú hliadku zavolať on sám, nakoľko mal skutočnú obavu ako tento incident môže skončiť s tým, že je evidentné, že sa na tento incident jeho bývala manželka pripravovala, keďže ho v spoločnom byte okrem žalobkyne čakala aj ich dcéra - Z. M., Ž. A. - K. C. Q. E. B. M. M. C.. Uviedol, že žalobkyňa naňho začala kričať a nadávať mu, následne na neho fyzicky zaútočila, a to takým spôsobom, že sa ho pokúšala udrieť do tváre, čo sa jej čiastočne podarilo, v dôsledku čoho ho aj poškrabala. Preto odišiel do kúpeľne a zavolať policajnú hliadku, ktorá situáciu upokojila. Obeťou tohto útoku tak bol on a nie žalobkyňa. Útok žalobkyne nebol jej prvým útokom na jeho osobu a preto zanechal na ňom výrazné následky. Dodal, že žalobkyňa pracuje v spoločnosti LAWERS s.r.o. ako predavačka a aj na pracovisku mala konflikty vyvolané jej agresívnou povahou, pričom dlhodobo užíva Lexaurin. Nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že sa opätovne nasťahoval do spoločného bytu, keďže z bytu neodišiel, ale len posledných päť rokov pracoval v Prievidzi a domou dochádzal počas víkendov, nie ale pravidelne. V súčasnosti sa snažia spoločne vyporiadať ich BSM a preto nevidí dôvod na riešenie ich problémov takýmto spôsobom. Po vydaní uznesenia sa z neho stál de facto bezdomovec, keďže do bytu na K. nemôže ísť z dôvodu vydania tohto uznesenia a v byte na E. A., ktorého je výlučným vlastníkom, bývajú jeho rodičia, pričom ide o jednoizbový byt a rodičia v ňom majú právo doživotného bývania. Byt na ulici C. G. je prenajatý a nájomca platí mesačne nájomné žalobkyňi. Keďže sa z bytu na K. F. nikdy neodsťahoval, neodšťahoval sa nikdy ani zo spoločnej domácnosti, pričom žalobkyňa mu odmieta sprístupniť jeho osobné veci. Nie je pravdou, že týra ich spoločnú dcéru, o čom predkladal fotografie z rôznych výletov, s tým, že dcéra úspešne absolvovala prijímacie skúšky na Lekárskej fakulte UPJŠ v Košiciach v júni 2017. Konštatoval, že dňa 07.09.2017 na ORPZ v Košiciach boli vypovedať žalobkyňa a ich dcéra o skutkoch, ktorých sa mal dopustiť už od roku 2011. Ich výpovede sú identické, skutky sa nikdy nestali, pričom nevidel dôvod, prečo šli ich spáchanie oznámiť na políciu až 07.09.2017, t.j. potom, ako on oznámil svoje fyzické napadnutie nimi. Odmietať, aby žalobkyňa a ich dcéru nejako obmedzoval a nariadené neodkladné opatrenie bolo vydané len na základe tvrdení žalobkyne, bez predloženia akéhokoľvek dôkazu, bez preukázania objektívnych skutočností, a preto napadnuté uznesenie bolo vydané predčasne. O tom, že bol terčom hrubého fyzického útoku, predkladal dôkazy, ako lekársku správu zo dňa 15.07.2017, podanie trestného oznámenia, ako aj fotodokumentáciu.

9. Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného namietala ním tvrdené skutočnosti a bližšie popisovala incident zo dňa 15.07.2017. Uviedla, že v ten deň bola spolu s dcérou na pohrebe a v tom čase jej žalovaný začal písať textové správy, v ktorých sa jej vyhráždal, že ak do 10 minút nepríde domov, vybijie dvere do spálne, pričom ide o jediný priestor, ktorý zamkla, keďže v ňom mala odložené dôležité osobné veci (viď výpis SMS správ). Po príchode domov bol zámok na dverách v spálni poškodený a keď začala žalovaného prosiť o ich opravu, žalovaný ju začal fyzicky napádať a vznikol medzi nimi konflikt, ktorý videla jej sestra a mama, ako aj dcéra, a keďže dcéru ako aj sestru fyzicky ublížil, privolať políciu (viď výpovede zo dňa 07.09.2017 na ORPZ). Preto nie je pravdou, že on bol obeťou fyzického útoku, keďže v podanej zápisnici o jej výsluchu opisuje, ako ju žalovaný fyzicky ako aj psychicky týral. Popierala akékoľvek konflikty na pracovisku. Lexaurin vzala len raz a v súčasnosti užíva Xanax, keďže ju žalovaný verbálne osočoval, zavádzal, obmedzoval a kontroloval a toto jeho konanie u nej vyvolávalo veľký stres a psychické napätie. Žalovaný opustil spoločnú domácnosť z dôvodu, že má vzťah s inou ženou, v dôsledku čoho sa nezaujímal o ňu, ako aj o ich dcéru. Zrazu po štyroch rokoch prišiel do ich spoločnej domácnosti, odpojil im televíziu, internet, začal žalobkyňu verbálne osočovať, kontrolovať, fyzicky napádať, pričom žalobkyňa sa musí pred ním skrývať, dávajúc do pozornosti aj popísaný incident dňa 15.07.2017. Nie je pravdou, že žalovaný sa stal bezdomovcom, keďže nájomný vzťah môže ukončiť, a nie je pravda, že mu znemožňuje prístup k jeho veciam. Dôsledkom nesúladu v ich spoločnom spoluzití je aj to, že v marci 2017 sa ich dcéra odsťahovala zo spoločnej domácnosti s tým, že ako dôkaz o jej týraní predložila fotografie, na ktorých je viditeľne ako ju žalovaný sotil do skrine a stojí nad ňou a tiež modrina a škrabance ich dcéry po jeho fyzickom útoku, o čom svedčia aj predložené lekárske správy o ošetrení jej dcéry zo dňa 15.07.2017, jej sestry, fotodokumentácia, podanie z týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, ako aj výpisy z SMS správ (č.l. 57-67 spisu), uznesenie zo dňa 31.10.2017 Odboru kriminálnej polície 2. oddelenia vyšetrovania ul. Rampová č. 7, Košice o vznesení obvinenia proti žalovanému pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby. Preto zásah súdnej moci do ich pomerov považovala žalobkyňa za správny a nevyhnutý vzhľadom aj na fyzický útok dňa

15.07.2017 a bez súdnej ochrany ich vzťahov, by jej spolužitie a žalovaného v jednej domácnosti malo ďalekosiahle negatívne dôsledky.

10. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne sa konkrétne v bodoch 1. až 7. vyjadroval k žalobkyňou tvrdeným skutočnostiam a poukazoval na to, že on pravdivo opísal skutočnosti, ktoré sa stali v ich byte dňa 15.07.2017, keďže ich žalobkyňa opisuje odlišne. Uviedol, že do spoločnej domácnosti sa vrátil z dôvodu zrušenia prevádzky, v ktorej pracoval a preto zo spoločnej domácnosti nikdy neodišiel, keďže cez víkendy dochádzal domov, kde mal aj svoje osobné veci. Uviedol, že z predložených fotografií nie je zrejмый dátum ich zhotovenia a žalovaný si nevie vysvetliť, čo nimi žalobkyňa preukazovala, keďže detail pokožky jej zobrazeného líca zachytáva len kožné defekty, nakoľko žalobkyňa sa približne od roku 1995 lieči na vážne a dlhodobé kožné problémy, ktoré sa u nej prejavujú predovšetkým na tvári. Ďalšie fotografie si nevedel vysvetliť, keďže na ďalšej fotografii je zachytená len vlasová časť hlavy, jemu neznámej tmavovlasej osoby, pričom on mal viditeľné stopy útoku na tvári, o čom svedčí aj lekárske ošetrenie zo dňa 15.07.2017. Preto sú nepravdivé a účelové tvrdenia žalobkyne o jej týraní, ako aj dcéry Viktórie so zreteľom na ním predložené fotografie z obdobia, o ktorom žalobkyňa tvrdí, že bola s dcérou týraná. Podotkol, že je pravdou, že uznesením vyšetrovateľa PZ bolo proti nemu vznesené obvinenie pre trestný čin týrania blízkej a zverenej osoby a bol vypracovaný znalecký posudok znalcom PhDr. Ľudovítom Belešom, ktorý ale po oboznámení namietal, keďže odbornej verejnosti je známe, že závery, ktoré znalec uvádza nie je možné prijať bez toho, aby boli čo najobjektívnejšie zistené a znalec na podanie tohto znaleckého posudku nemal špeciálne vzdelanie a vedomosti. Preto je tento posudok nepoužiteľný a doposiaľ mu spáchanie trestného činu nebolo preukázané, pričom platí zásada prezumpcie nevinu. Navrhoval, aby odvolací súd zrušil napadnuté uznesenie a priznal mu náhradu trov konania.

11. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016, ďalej len „CSP“) prejednal odvolanie žalovaného ako podané včas oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu ust. § 379 a § 380 CSP, podľa obsahu odvolania uplatnených odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

12. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

13. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

14. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia ohrozená.

15. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Súd prvej inštancie sa riadil vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a keďže dospel k záveru o naplnení zákonných predpokladov podľa § 325 ods. 1 CSP návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovel a uložil žalovanému, aby nevstupoval do bytu č. 69, nachádzajúcom sa v bytovom dome A.. Č.. XXXX G. X. O., Z. Z. Č.. XX, G. F. K. Z. C., s odkazom na ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP, keďže z predložených dôkazov zo strany žalobkyne, najmä zápisnice z výsluchov vedených na ORPZ, Odbor kriminálnej polície 2. oddelenie vyšetrovania ČVS: ORP-1525/2-VYS-KE-2017 mal za preukázanú existenciu dôvodného podozrenia spáchania násillia žalovaným na žalobkyňu a ich dcéru, čo viedlo správne súd prvej inštancie k bezodkladnej potrebe zásahu zo strany súdu nariadením neodkladného opatrenia, spočívajúceho v zákaze vstupu žalovaného do predmetného bytu, keďže situácia domáceho násillia neznesie odklad, nakoľko môže vyvolať ťažko napravitel'né následky.

17. S uvedeným záverom súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje (§ 387 ods. 2 CSP), vychádzajúc aj z vyhodnotenia ďalších predložených dôkazov stranami sporu, t.j. žalobkyne, ktorá v

podanom vyjadrení k odvolaniu predložila lekárske správy o ošetrení zo dňa 15.07.2017 svojej sestry K. C. a dcéry Z.P. M., ktoré preukazujú skutočnosť, že jej dcéra Z. M. dňa 15.07.2017 po inzultácii otcom utrpela pomliaždenie vlasatej časti hlavy s predpokladanou dobou liečenia 5 dní a sestra žalobkyne K.E. C. pomliaždenie hlavy s prítomnosťou plešiny na hlave s predpokladanou dobou liečenia rovnako 5 dní (čl. 58, 59 spisu) s tým, že jednoznačne z uznesenia Odboru kriminálnej polície 2. oddelenia vyšetrovania, ul. Rampová č. 7, v Košiciach zo dňa 31.10.2017 vyplýva vznesenie obvinenia proti žalovanému pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, vychádzajúc zo zistených skutočností a dostatočne odôvodneného záveru, že v období od roku 2011 do roku 2013 v C. G. F. K. XX spôsobil fyzické a psychické utrpenie svojej manželke Q. M. Q. A. V. Z. M. a to tým spôsobom, že ich škrtil, udieral uzavretou päťou do oblasti tváre, ako aj ostatných častí tela, ťahal ich za vlasy, zvalil ich na zem a na zemi ich kopal do celého tela a vyhrážal sa im fyzickou likvidáciou, čím mal takto u svojej manželky a dcéry dlhodobu spôsobiť fyzické a psychické utrpenie, čo ohrozuje ich fyzické a psychické zdravie, a to aj s poukazom na znalecký posudok obsiahnutý v tomto uznesení, vypracovaný znalcom z odboru psychológie PhDr. Ľudovítom Belešom, ktorý vylúčil predpoklad úmyselného a účelového skresľovania popisu zažitých udalostí u žalobkyne ako aj jej dcéry, pričom u oboch je prítomná postraumatická stresová porucha, keďže vyšetrením bol potvrdený výskyt úzkostí, depresie, pokles inšpirácie, pocitu beznádeje a bezmocnosti, pričom uvedené symptómy z psychického hľadiska korešpondujú so správaním otca a manžela s dopadom na ich psychické zdravie, čo možno diagnostikovať u týraných osobách, pričom znalec uviedol, že obligatórne znaky týrania boli diagnostikované aj u oboch poškodených, t.j. žalobkyne a jej dcéry (č.l. 73 - 74 spisu).

18. Hore citované dôkazy preto podľa odvolacieho súdu spochybňujú žalovaným namietané skutočnosti ním preukazované predloženými fotografiami o tom, že žalobkyňa ako aj jej dcéra nie sú a neboli týrané z jeho strany, ako aj to, že on bol obeťou ich fyzického útoku, aj keď o svojom lekárskom ošetrení predložil súdu lekársku správu z 15.07.2017 na č.l. 36 spisu, kde uviedol, že bol napadnutý doma exmanželkou a jej rodinou a bol poškriabaný na tvári a predlaktí, ako aj záznam o podaní oznámenia zo dňa 15.07.2017 na č.l. 34 spisu, v ktorom uvádzal, že sa len bránil rukami, dcéru ako aj švagrinu nenapadol a naňho zaútočili okrem exmanželky aj jeho švagriná a ich dcéra, v dôsledku čoho zavolať políciu, čo má potvrdzovať aj predložená fotografia na č.l. 35 spisu.

19. Odvolací súd konštatuje, že z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí byť nárok dokázaný, ale musí byť aspoň osvedčený. Postačuje, že osvedčená skutočnosť sa vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Súd teda pred nariadením neodkladného opatrenia nemusí zisťovať všetky skutočnosti, ale pre nariadenie stačí osvedčenie aspoň základných skutočností, umožňujúcich záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť zrejmé, že je tu potreba bezodkladnej úpravy pomerov alebo obava, že exekúcia bude ohrozená.

20. Účelom neodkladných opatrení v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP je predísť násiliu, ktorým je navrhovateľ neodkladného opatrenia ohrozený, teda neodkladné opatrenie má preventívnu funkciu a preto požiadavka preukázania násillia nie je na mieste a nemožno ňou podmieňovať nariadenie neodkladného opatrenia.

21. Z vyššie uvedeného je preto zrejmé, že pred nariadením neodkladného opatrenia podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP súd môže nariadiť strane, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia, pričom postačuje, ak je osvedčené dôvodné podozrenie z násillia. Preto tu nejde o nevyhnutnosť preukázania existencie takéhoto násillia. Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Dôvodné podozrenie z násillia sa v prípadoch podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP zásadne preukazuje listinnými dôkazmi.

22. Pri neodkladnom opatrení vydanom v zmysle § 325 ods. 1 písm. e) CSP nie je rozhodujúce, aký vzťah má strana podozrivá z násillia k inej osobe, keďže je len dôležité, že násillník býva s osobou, ktorá je obeťou, ktorú je potrebné dočasne chrániť, a preto je v tomto smere potrebné bezodkladne upraviť aj pomery strán sporu. Preto je rozhodujúcou skutočnosťou skúmať dôvodnosť podozrenia z násillia, ktoré nemusí byť len fyzické (telesné), ale môže spočívať aj vo forme psychického, či emocionálneho týrania, vyhrážania, deprimovania a ponižovania, nakoľko násillím je akýkoľvek akt

alebo zanedbanie, ktoré ovplyvňuje život, fyzickú a psychickú integritu, alebo slobodu osoby, alebo ktorý závažne poškodzuje rozvoj jej osobnosti (Rada Európy 1986). V dôsledku osvedčenia dôvodnosti podozrenia z násillia v zmysle § 325 ods. 1 písm. e) CSP sa ohrozenej osobe, ktorá býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodné podozrenie z násillia strany sporu, poskytuje pomerne rýchla ochrana nariadením neodkladného opatrenia, vďaka ktorej nemusí ďalej takáto osoba zotrvať v spoločnom obydli s násilnou osobou, ani nemusí opúšťať svoje obydlie, ak sa chce chrániť pred opätovnými útokmi násilnej osoby; nemusí žiť v strachu a obavách o svoj život a zdravie a ani sa nemusí zaťažovať hľadaním náhradného ubytovania.

23. Odvolací súd apeluje na to, že násillie je možné vo všeobecnosti definovať ako úmyselné použitie fyzickej sily alebo moci, buď len pravdepodobne ohrozené alebo skutočné, proti osobe, alebo proti určitej skupine alebo spoločenstvu, ktoré buď má za následok alebo má vysokú pravdepodobnosť spôsobenia poranenia, smrť, psychickú škodu a pod. Násillie znamená najčastejšie označenie jednorazového fyzického aktu, resp. postupu, pri ktorom človek spôsobuje ujmu druhému človeku. Iná charakteristika násillia hovorí o akýchkoľvek aktoch, vrátenie zanedbávania, ktoré ovplyvňujú život, fyzickú a psychickú integritu alebo slobodu jednotlivca, alebo poškodzujú rozvoj jeho osobnosti. Neodmysliteľnou kategóriou násillia je bolesť a hrozba bolesti. Násillie, ktoré spôsobuje bolesť, je zdrojom bezmocnosti obeť a súčasne prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou. Násillie sprevádzané spôsobením bolesti je prejavom prežívania moci páchatel'a násillia nad svojou obeťou, ktoré ja v týchto prípadoch bezmocná. Táto bezmocnosť býva častým cieľom páchatel'a, ktorému tento fakt prináša istú formu uspokojenia, nakoľko ide o podrobenie si obeť.

24. Pojem násillia ako taký nie je nikde vo všeobecne záväznom právnom predpise formulovaný, avšak jeho základným charakteristickým znakom je úmysel. Násillie je následkom istého druhu ľudského konania, ktoré je zámerné a ide o telesnú, aj duševnú ujmu a spôsobuje telesnú aj duševnú ujmu. Deklarácia odstránení násillia páchaného na ženách, schválená valným zhromaždením OSN v r. 1993 ho označuje ako akýkoľvek násilný čin, ktorý vedie alebo by mohol viesť k fyzickej, sexuálnej alebo psychickej ujme alebo zraneniu, vrátane vyhrážania sa takýmito činmi, zastráňovania alebo svojvoľného obmedzovania slobody, a to vo verejnom, či súkromnom živote. Preto v súvislosti s domácim násilným je mimoriadne dôležité minimalizovať kontakt násilníka s obeťou, keďže najvhodnejší priestor má násilník v domácom prostredí obeť. Z uvedeného dôvodu bolo aj sformulované neodkladné opatrenie v zmysle § 325 ods. 2 písm. e) CSP, ktorého účelom je poskytnúť osobe vo vzťahu ku ktorej je dôvodné podozrenie z násillia bezodkladnú ochranu, prípadne zabrániť ďalšiemu zhoršovaniu jej postavenia, aj za cenu, že skutkový stav veci nie je náležite zistený.

25. Žalobkyňa v odvolacom konaní predložila listinné dôkazy, ktorými osvedčila dôvodnosť opakovaného podozrenia žalovaného z násillia ohrozujúceho žalobkyňu a jej dcéru (viď uznesenie o vznesení obvinenia pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby zo dňa 31.10.2017, lekársku správu o ošetrovaní dcéry z 15.07.2017) a nakoľko preukázala ňou tvrdené skutočnosti naplnila zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 1, ods. 2 písm. e) CSP osvedčujúce dôvodnosť podozrenia z násillia zo strany žalovaného voči žalobkyni, ako aj ich dcére, vyžadujúceho bezodkladnú úpravu pomerov strán sporu, bez zreteľa na charakter násillia, t.j. či ide o fyzickú, prípadne psychickú ujmu.

26. Odvolací súd konštatuje, že žalovaný predloženými dôkazmi skutočnosti tvrdené žalobkyňou nespochybnil, aj keď treba podotknúť, že jeho fyzické násillie na strane poškodenej švagriny žalovaného nemôže mať za následok naplnenie zákonných predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, keďže ide o osobu, ktorá nebýva v byte spolu so žalovaným a neodkladné opatrenie v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. e) CSP je možné nariadiť len v tom prípade, ak je preukázané dôvodné podozrenie z násillia vo vzťahu k osobe, s ktorou násilník býva. Nakoľko v konaní nebolo preukázané, že žalovaný býva v spoločnom byte so svojou švagrinou, je uvedená skutočnosť vo veci právne irelevantná, dávajúc do pozornosti ale preukázanú skutočnosť, že dcéra žalovaného do doby prejavov násillia zo strany žalovaného voči jej osobe taktiež obývala byt s násilníkom, ako aj so svojou mamou, t.j. žalobkyňou, a len z dôvodu násilného správania žalovaného byt opustila a odsťahovala sa k starým rodičom. V predmetnom byte ale býva spoločne s matkou a je v záujme súdnej ochrany, aby tento byt aj ďalej v pokoji obývala, keďže má tam vytvorené najlepšie podmienky, vzhľadom aj na jej ďalšie štúdium.

27. Vzhľadom k hore uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd potvrdil uznesenie vo výroku o nariadení neodkladného opatrenia, ktorým súd nariadil žalovanému, aby nevstupoval do bytu Č.. XX, G. A. Z. K. V. A.. Č.. XXXX, G. X. O., Z. Z. Č.. XX, G. F. K. Z. C. (§ 387 ods. 1 CSP), ako aj vo výroku, ktorým súd uložil žalobkyni v lehote 30 dní podať žalobu vo veci samej o obmedzenie, resp. vylúčenie žalovaného z užívania predmetného bytu, s odkazom na ust. § 336 ods. 1 CSP, pričom odvolací súd zistil, že žalobkyňa podala na Okresný súd Košice I žalobu vo veci samej a konanie vo veci samej prebieha pod č.k. 24C/35/2017.

28. V zmysle ust. § 330 ods. 1 CSP súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať po určený čas. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie určil čas trvania nariadeného neodkladného opatrenia až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, ale odvolací súd dospel k záveru, že nariadením neodkladného opatrenia je právo žalobkyne na život, zdravie, slobodu a ľudskú dôstojnosť uspokojené, vo veci samej už začalo konanie, v dôsledku čoho sú vytvorené všetky podmienky pre vykonanie dokazovania a následné ustálenie predpokladov pre kvalifikovaný záver o prípadnej potrebe obmedzenia alebo vylúčenia práva žalovaného užívať označenú nehnuteľnosť aj po dlhší čas a preto v zmysle § 388 CSP zmenil napadnuté uznesenie vo výroku o určenie času trvania neodkladného opatrenia tak, že žalovanému nariadený zákaz vstupu trvá 90 dní od doručenia tohto uznesenia. Určený čas trvania neodkladného opatrenia 90 dní od doručenia uznesenia odvolacieho súdu tak dáva z časového hľadiska žalobkyni dostatočný priestor na to, aby v konaní o obmedzení resp. vylúčení žalovaného z užívania bytu predložila súdu nové skutkové okolnosti a dôkazy, ktoré by mohli viesť k predĺženiu času trvania neodkladného opatrenia v konaní o obmedzení, či vylúčení žalovaného z užívania bytu podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola v odvolacom konaní plne úspešná a preto má nárok na 100 % náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešnému žalovanému. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

30. Odvolací súd uvádza, že aj keď druhým výrokom svojho uznesenia zmenil napadnuté uznesenie o určení času trvania nariadeného neodkladného opatrenia, konal v zmysle ust. § 330 ods. 1 CSP s tým, že návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia súd prvej inštancie vyhovel v celom rozsahu, pričom rozhodnutie súdu bolo aj v tomto znení potvrdené.

31. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).